

Vânătorul a luat un foarfece și a tăiat burta lupului, de unde Scufița Roșie și bunica au ieșit nevătămate. A pus apoi niște pietre în loc și a cusut burta lupului, apoi s-au ascuns până la trezirea lupului.

Nici până azi, lupul n-a aflat că a plecat cu pietre în burtă de la casa bunicii. Bunica s-a făcut bine, iar Scufița Roșie nu a mai ieșit niciodată din cuvântul mamei ei.

Cum ușa era descuiată, lupul a intrat în casă, a înghițit bunica, s-a îmbrăcat cu hainele ei, și-a pus boneta pe cap și s-a cuibărit în fotoliu. Când a ajuns Scufița Roșie, i s-a părut că bunica arată ciudat...

- Bunico, de ce ai urechi așa de mari?
- Ca să te aud mai bine, a zis lupul prefăcându-și glasul.
- Bunico, dar de ce ai ochii așa de mari?
- Ca să te văd mai bine.

A fost odată o fetiță care trăia cu mama ei la marginea unei păduri. Purta tot timpul o scuifă de culoare roșie, pe care i-o împletise bunica ei, așa că toată lumea îi spunea Scufița Roșie.

Într-o zi, mama i-a dat un coșuleț cu bunătăți și i-a zis:
— Du-i coșulețul ăsta bunicii, că nu se simte prea bine. Dar ai grijă: nu te abate de la drum și nu intra în vorbă cu nimeni!